

بسم الله الرحمن الرحيم

روی کرد تصمیم‌مدار

دانش استراتژی، دانش تبیین تصمیم است. کارویژه‌ی یک استراتژیست، تبیین چاره برای موقعیت‌هایی است که باید تصمیم اتخاذ شود. به عبارت دیگر، «بی‌چاره» و «ناچار» فرد و جامعه‌ای است که نتواند تصمیم‌سازی صحیح انجام دهد. تصمیمی که در لحظه گرفته می‌شود، نیاز به فرایند پیشینی تصمیم‌سازی دارد که می‌تواند از چند دقیقه تا چند سال را بربتابد. بنابراین، مصون‌سازی فرد در سطح خرد و جامعه در سطح کلان از اشتباه، لزوم توجه به تصمیم‌سازی را می‌نماید. امروزه، تصمیم‌گیری درست و اجرای احسن آن، منوط به تصمیم‌سازی دقیق‌تر و حساب شده‌تر است.

از سوی دیگر، یکی از مؤلفه‌های اساسی در جامعه‌سازی، پیچیدگی است. در هم تنیده‌تر شدن اجزای سیستم‌های مختلف جوامع امروزی، پیچیده‌تر شدن هر چه بیشتر آنها را منجر شده است. به همین نسبت، اتخاذ استراتژی و تصمیم‌سازی نیز به فرایندی حساس، مستقل، و حیاتی تبدیل شده و ضرورت آن را مضاعف کرده است. فرد و جامعه‌ای که نتواند برای خود تصمیم‌سازی کند، سرنوشت خود را به کسانی سپرده که برای او تصمیم‌سازی می‌کنند و تصمیم‌های خود را بر او تحمیل می‌کنند. استقلال حقیقی در گرو استقلال در تصمیم‌سازی است.

بر این اساس، یکی از رویکردهای اساسی در استراتژی برای کودکان، روی کرد تصمیم‌مدار است. زیرا کودک در این سنین، در آستانه‌ی دستیابی به قوه‌ی تشخیص و تمییز است. اساساً پایه‌های توان تصمیم‌سازی در انسان، در دوران کودکی بنا نهاده می‌شود، تا فرد بتواند در سنین بالاتر به استقلال در تصمیم‌گیری برسد. بنابراین، در این روی کرد، تمایز تصمیم‌گیری از تصمیم‌سازی، تبیین تصمیم‌سازی، و بررسی جوانب و پیامدهای آن در دستور کار است.